

for at for at følge det ved de Bemærkninger, jeg vil tillade mig at gjøre om denne Sag. Jeg skal ikke omtale Landets finantsielle Tilstand i det Hele, skjøndt det jo maaskee var den Side af Sagen, der nærmest egnede sig til første Behandling. Jeg afholdes imidlertid ikke fra slige Bemærkninger, fordi vi her ikke have Landets samtlige Finantsfer under vor Behandling; thi vor Andeel i Landets Vel og Vee er derfor ligestort, og vor Andeel i og Tilskud til Fællesmonarchiet har ikke alene været betydelig, men er jo i den forestaaende Tid langt betydeligere end tidligere. Grunden til, at jeg afholder mig fra en slig Forhandling, er derimod deels den, at de finantsielle Forhandlinger, der ere førte paa et andet Sted, for saa kort Tid siden ere tilendebragte, at jeg maa antage, at de ærede Medlemmer for en stor Deel have fulgt dem, men den vigtigste Grund er den, at vi nu som tidligere ikke have nogen Finantsminister her paa Rigsdagen; nu som tidligere forelægges vor Finantslov af Indenrigsministeren, istedetfor at rette Vedkommende, Finantsministeren, burde, som jeg altid har paastaet, saalænge vi have haft denne Tilstand, møde og forhandle med os om de Penge, hvorfor han er ansvarlig, men med Hensyn til hvilke den ene Indenrigsminister efter den anden har erklæret sig for at være uansvarlig, hvad jeg formoder foreløbig vil vedblive. Jeg kan imidlertid ikke lade være nu som tidligere at gjøre opmærksom paa den lidet holdbare Tilstand, der er i et saadant Forhold. Ved § 3 finde vi, at man anslaaer Stempelindtægterne betydelig mindre, end de før have været. Det er os Alle bekjendt, at der i Løbet af Aaret har været nedsat en Commission for at udarbejde en heel ny Stempellov, men jeg har ikke kunnet erfare Noget om, hvorvidt en saadan Lov vil blive forelagt, eller ikke, og jeg kan heller ikke sige, hvorvidt de mulige Forandringer, den maatte indeholde, kunde udøve nogen væsentlig Indflydelse paa denne meget vigtige Indtægt for Kongeriget. Imidlertid vil jeg haabe, at denne Lov, naar den kommer, vil blive ligesaa simpel, som den nu gjældende Lov er indviklet; jeg vil haabe, at man f. Ex. vil finde, at en af de solideste Indtægter, som med Tiden vil kunne voxe op til

et meget stort Beløb, vil kunne indvindes ved i de allerfleste Forretninger at indføre et Tiirskillingsstempel. Det vilde da blive til en almindelig Bane for Folk altid at være forsynet med et saadant Stempel, naar de ofte skulde bruge det, og man kunde udstrække Anvendelsen af dette Stempel til en saadan Masse af Documenter, som man ikke vilde være istand til at indbefatte i en Stempellov f. Ex. af den Art, som vi nu have. Jeg vil ogsaa haabe, at man vil samle en Deel af de Poster, der ere opførte i § 3, navnlig de Afgifter, der svares til kongelige Kasser og til Justitsfondet af Documenter, under een Afgift. Jeg vil ogsaa sige, at man kunde indbefatte  $\frac{1}{2}$  % Afgiften ved Overdragelse af Eiendomme under det Stempel, som vilde blive brugt til disse Documenter, og dersom man nu ved at gjøre en saadan radical Forandring af Stempelpapirs- Anordningen skulde befrygte Tab, saa vilde jeg for mit Vedkommende finde det rigtigt, om man forhøiede Afgiften af Arv, for at være sikker paa, at der ikke ved denne Deel af Finantsferne skulde fremkomme et for stort Underskud.

Ved de islandse og færøiske Indtægter skal jeg ikke bemærke Andet, end at jeg haaber, at man, da Udgifterne saa betydelig overstride Indtægterne, om ikke ret lang Tid vil komme til at overlade Island sin egen Finantsforvaltning. Island har jo sit Althing og det har jo desuden ikke saa dygtige Mænd, der maae være langt bedre skikkede til at bestyre Islands Finantsfer end vi, thi vi ere aldeles uskikkede dertil og have blot aarlig at votere en Underbalance.

Ved § 5 skal jeg tillade mig den Bemærkning, at der jo vil komme en Lov angaaende Forrentningen af de Midler, som Kongeriget maatte have pr. Kasse ud over de 1,200,000 Rbd., der skulde holdes i Fællesmonarchiets Kasse for de løbende Udgifters Skyld. Jeg skal blot strax henlede de ærede Herrer's Opmærksomhed paa, om det ikke maatte være rigtigt, at vi nu, da vi endelig ere komne til Enden af de 4 Aar, der først bleve fastsatte med Hensyn til dette Forhold, besluttede os til at indskrænke den Tilladelse, der maatte blive givet, til eet Aar,